

Юпитеръ има четыре спѣтницы, които ся распознаватъ само съ телескопы-ты. Прѣвратително-то имъ движение около себе е равно съ врьтеніе-то имъ около Юпитера. Това врьтеніе не е многоврѣменно; зачтото на по-близній камъ Юпитера ся изврьшва въ единъ день и 18 ч. а на най-далечній, въ 16 дни и 16 часове.

65. Оттова ся заключява, че тиа спѣтницы трѣбва да испадатъ и въ чисты еклипсы; и зачтото Луники-ти сѫ весма рѣдкы, Звѣздобойци-ти и обыходители-ти употребляватъ най-часто на спѣтницы-ты за намѣрваніе на длѣжинѣ-тѣ, спорядъ способа чо го прѣдказахме (41).

66. Тиа спѣтницы помагатъ подобно да извѣстяватъ намъ чврьстинѣ-тѣ, съ коиже стига до насъ свѣтлость-та отъ небесны-ты тѣла; и ето съ кой начинъ:

Като е познато добрѣ врѣмѧ-то за врьтеніе-то на всякой спѣтникъ, лесно е да прѣдкажемъ часа, минутѣ-тѣ и секундѣ-тѣ, спорядъ които единъ отъ спѣтницы-ты ще пропадне въ планетнѣ-тѣ сѣнѣ и да пострадае затулваніе. Обаче ся е съглядало чо, кога Юпитеръ е въ Z' (чрѣт. 8) отъ другѣ-тѣ страи на Сльнце-то колко-то спротивъ Землї-тѣ, кога ся намира тя на γ , затулванія-та заминувать по-полегка, отъ колкото трѣбаше; и на-противъ, кога ся намира отъ сѫщѣ-тѣ странѣ съ Землї-тѣ на Z , тиа заминувать по-скоро. Въ прѣвый случай укѣсняваніе-то е всякога неизмѣнно $16' \frac{1}{2}$. Но правж рѣчь можемъ размыслева, че това укѣсняваніе происходит по причинѣ на врѣмѧ-то, което разнася свѣтлость-тѣ доклѣ измине чрѣтъ $\gamma\gamma'$ на Землї-тѣ; обаче половина-та на тѣхъ чрѣтъ, или отстояніе-то на Сльнце-то отъ Землї-тѣ, е 34 миллионы левги (51); а діаметръ-тѣхъ ось-та е 68 миллионы; даклемъ свѣтлость-та изминува около 4 миллионы левги за единѣ минутѣ или 68,000 за единѣ секундѣ; чото на